

וקווי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו

התחדשות, כוחות מחודשים, רעננות ונחשול אדיר של מצבורי אנרגיה, שפעו וזרמו בלא הרף בחודש תשרי המופלא של שנת הסגולות בכל. התופעה הלא-תיאמן של אלפי אנשים נשים וטף הנאחזים בכל כוחם ב"אבני המקום", נותנת מושג על הביטוי "אנן בעינן למהוי קמי מלכא קדישא". פשוט להיות. גם כאשר "רצוננו לראות את מלכנו" לא בא לידי סיפוקו, עם כל זה ואף על פי כן – מרגיש כל חסיד כי מקומו הטבעי וערגת-חיינו היא "קמי מלכא". בהיכל הגדול של 770. המקום האחד והיחיד ואין בלתו

בפסוקי הפטרת השבוע ניתן למצוא את התיאור הממצה והמדויק ביותר של ירח האיתנים של שנת הקהל בבית-חינו, משמעות מיוחדת וצליל מיוחד יש למילים אלה כאשר ה"מוצע המחבר" ומאחד את קהל אנ"ש בכל העולם לנעשה ונשמע ב"בית משיח", מציין את תחילת שנת "הקהל שלו".

התחדשות, כוחות מחודשים, רעננות ונחשול אדיר של מצבורי אנרגיה, שפעו וזרמו בלא הרף בחודש תשרי המופלא של שנת הסגולות בכל. התופעה הלא-תיאמן של אלפי אנשים נשים וטף הנאחזים בכל כוחם ב"אבני המקום", נותנת מושג על הביטוי "אנן בעינן למהוי קמי מלכא קדישא". פשוט להיות. גם כאשר "רצוננו לראות את מלכנו" לא בא לידי סיפוקו, עם כל זה ואף על פי כן – מרגיש כל חסיד כי מקומו הטבעי וערגת-חיינו היא "קמי מלכא". בהיכל הגדול של 770. המקום האחד והיחיד ואין בלתו.

בד-בבד עם מגמת ההתחדשות ומילוי המצברים, המאפיינת את פריחתה של תקופה, ניכרים גם קוים של חשבון-צדק כללי ופרטי, חשבון של סיום תקופה הוא חשבון של מאזן וניפוי, הטהרות וחרטה. חשבון הצדק בתחילתה של תקופה – אשר נחיצותו מוסברת ב"דבר מלכות" של פרשת נח – מטרתו הגדרת כיון ויעד, הבהרה והדגשה לאין הפנים מועדות וכיצד ממשיכים.

"וקווי ה' יחליפו כח" החלטה אמיצה לבוא על נשיהם וטפם למקדש העיקרי שבזמן גלות בית רבינו שבבבל. "יעלו אבר כנשרים" וימריאו מכל קצווי תבל, המראה גשמית, ונסיקה לגבהים רוחניים שמהם כבר לא ירדו ו"ינחתי", כי את אויר הפסגות הלזה ימשיכו לשאוף במשך כל החודש והשנה שלאחריו. "ירוצו ולא ייעפו" בשמחת בית השואבה לילה ובמבצע די מינים יומם. "ילכו ולא ייעפרי" ל"תהלוכה" של שמחת-תורה ובארבעים ושמונה שעות של ריקודים בלתי פוסקים.

ונעוץ סופן בתחלתן: "מי פעל ועשה" כל אלה, מהו הכח המניע מאחורי פלאים אלה – וה"רישא" של הפסוק מצווה ואומר **וקווי ה'!** המאמינים והבוטחים, המצפים והמייחלים. אלה שלא איבדו תקוה ולא שכחו את הבשורה. ומכח אמונה זו הם הולכים ומתחדשים, מחליפים כח ודואים כנשרים, ועל פניהם שמחה טהורה שאין עמה התייגעות ועייפות, כי אם "נשמתין חדתין" של "ישראל ומלכא בלחודיה".

"לפיכך אנחנו חייבים": מכח אורה מרוממת זו, ובתחושת הכרה בגודל השעה, אף שבועון "בית משיח" רואה זכות נעימה להתחדש ולהתרענן, להמריא מחדש ולהביא את הפצת בשורת הגאולה לשיאים חדשים. ובסימן של "הקהל" ואחדות, להרים נס ודגל בצעדת העולם לעידן הגאולה.

אל תירא כי עמך אני.. יהיו כאין ואפס אנשי מלחמתך.. אל תירא אני עזרתך.

ובזמן זה של "הרת עולם", כאשר העולם בוער ומזדעזע, תמשיך להשמע הנבואה האלקית.

אותו רבי, אשר כל אחד ואחד מהנוסעים לחודש תשרי הרגיש היטב את נוכחותו וקיומו, מבטיח בקול רוגע לכל הנתמכים והנסעדים בו: אל תירא!

עד כמה שהמצב רציני, ועד כמה שלא יהיו קשים חבלי התגלות המשיח, מתריס הנביא ואומר: "למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מה". לא, לא להדגיש את ההעלם וההסתור. כן, לומר ולהכריז, להפיץ ולהחדיר את האור והגילוי, את הטוב והיפה, את הגאולה ואת הגואל.

אל תירא!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!